

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் உங்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை வைக்க வேண்டும். தன்னைத் தான் சாமர்த்தியசாலி (எல்லாம் அறிந்தவர்) என நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. நான் என்ன கர்மம் செய்கிறேனோ, என்னைப் பார்த்து அனைவரும் செய்வார்கள் புத்தியில் இருக்க வேண்டும்.

கேள்வி : எந்த ஓர் நிலையை சேமிப்பதற்காக மிக-மிக முயற்சி செய்ய வேண்டும்?

பதில் : இல்லறத்தில் இருந்தவாறே ஆண், பெண் என்ற உணர்வை முடித்துவிட வேண்டும். மனதிலும் கூட தவறான எண்ணங்கள் வரக்கூடாது. நாம் ஆத்மா சகோதர-சகோதரர்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகள் சகோதர-சகோதரிகள், இந்த மன நிலையை சேமிப்பதில் சிறிது காலம் பிடிக்கின்றது. சேர்ந்து இருந்தாலும் விகாரங்களின் நெருப்பு பற்றக்கூடாது. கிரிமினல் அசால்ட் (தீய காரியம்) செய்யக் கூடாது. இதற்கான அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும். தாய்-தந்தையாக, சர்வ சம்மந்தங்களின் இனிமையாக இருப்பவரை நினைவு செய்ய வேண்டும்.

பாடல் : உலகமே மாறினாலும் நாங்கள் மாற மாட்டோம்.....

ஓம் சாந்தி. இது குழந்தைகளின் கேரண்டி அல்லது உறுதிமொழியாகும். உறுதிமொழி ஒன்றும் வாயினால் செய்யப்படுவதில்லை. எப்போது குழந்தைகள் தந்தையை அறிந்து கொள்கின்றனரோ, அப்போது உறுதிமொழி ஆகிவிடுகின்றது. ஒவ்வொருவரும் பதவி பெறுவதற்காகத் தனியாக முயற்சி செய்கின்றனர். பாடசாலையில் அனைவரும் (தனித் தனியாக) சுதந்திரமாக முயற்சி செய்கின்றனர், நாம் உயர்ந்த பதவி அடைய வேண்டும் என்று. இங்கே ஆத்மா படிக்கின்றது, பரமாத்மா படிப்பிப்பதற்காக ஜீவாத்மா ஆகிறார். மேலும் இவருக்குள் பிரவேசமாகி இவருக்கும் (பிரம்மா) பிரம்மா முகவம்சாவளியினருக்கும் படிப்பு சொல்லித் தருகிறார். சுயம் பிரம்மாவை முகவம்சாவளி எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். பிராமணர்கள் பிரம்மா முகவம்சாவளியினர் ஆவார்கள். பிரம்மா சிவனுடைய முகவம்சாவளி அல்ல. சிவபாபாவோ வந்து இவருக்குள் பிரவேசமாகித் தம்முடையவராக ஆக்குகிறார். இவரும் (பிரம்மா) படைப்பாகும். முதலில் பிரம்மாவைப் படைக்கிறார். விஷ்ணுவைப் படைப்பதில்லை. பாடவும் படுகின்றது, பிரம்மா, விஷ்ணு மற்றும் சங்கர் என்று. விஷ்ணு, சங்கர் மற்றும் பிரம்மா எனச் சொல்லப்படுவதில்லை. முதலில் பிரம்மாவைப் படைக்கிறார். பிரம்மாவின் தொழில் தனி. இந்த ஒவ்வொரு விஷயமும் புரிந்து கொள்ள வேண்டியதாகும். இவர் த்வமேவ மாதாஸ்ச பிதா.....(நீங்கள் தான் தாயும் தந்தையும்.....) எனச்சொல்லப்படுகிறார். ஆக, அவர் நிராகர் இல்லையா? ஆகவே சாகாரில் (உடலுடன்) தாய்-தந்தை வேண்டும். அதனால் கேட்கின்றனர்-மம்மாவுக்கு அம்மா இருக்கிறாரா என்று. ஆம் என்று சொல்வார்கள். பிரம்மா, மம்மாவுக்கும் கூட அம்மாவாக இருப்பவர். பிரம்மாவுக்கு அம்மா யாரும் கிடையாது. இந்த அம்மா (பிரம்மா) பெண்ணாக இல்லாத காரணத்தால் சரஸ்வதியை மம்மா என்கிறார்கள். பாபா படிப்பு சொல்லித் தருகிறார் என்றால் இவரும் கூடப் படிக்கிறார். எப்படி நீங்கள் மாணவர்களாக இருக்கிறீர்களோ, அப்படியே இவரும் கூட இருக்கிறார். சிவபாபா ஒன்றும் மாணவர் அல்ல.

குழந்தைகள் நீங்கள் பிரம்மாவின் பதவியையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்-இவர் அனைவரைக் காட்டிலும் அதிகம் படிக்கிறார். பார்க்கிறீர்கள், இவர் நிச்சயமாக (பாபாவுக்கு) அருகில் இருக்கிறார். முதலில் யாருடைய காதுகள் கேட்கின்றன? இந்த பிரம்மா அனைவரைக் காட்டிலும் அருகில் உள்ளார். ஆக, சொல்வார்கள், மம்மா பாபா அதிகம் படிக்கின்றனர். பிறகு வரிசைப்படி அனைத்துக் குழந்தைகளும் படிக்கின்றனர். பாபா சொல்கிறார், ஜெகதீஷ் சகோதரர் மம்மா பாபாவை விட நன்றாகப் புரிய வைக்கிறார் என்று. பாபாவின் முரளியைப் படித்து தாரணை செய்து பிறகு கீதையின் பத்திரிக்கை முதலியவற்றை உருவாக்குகிறார். ஏனென்றால் இவர் சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைப் படித்திருக்கிறார். ஆங்கிலத்திலும் திறமையுள்ளவர். இது தான் மதிப்பு எனச் சொல்லப்படும். மாணவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை வைக்க வேண்டும். பாபாவும் கூட மரியாதை வைக்கிறார் இல்லையா? ஆக, தந்தையைப் பின்பற்ற வேண்டும். இன்னும் யாரும் 16 கலைகள் நிரம்பியவராக ஆகவில்லை. வரிசைப்படி இருக்கத் தான் செய்கின்றனர் இல்லையா? ஏதேனும் ஒரு தவறு அனைவரும் செய்து கொண்டு தான் இருக்கின்றனர். அதனால் தன்னைத் தான் சாமர்த்தியசாலி என நினைக்கக் கூடாது. எத்தகைய கர்மத்தை பாபா செய்கிறாரோ, அல்லது நான் செய்கிறேனோ, என்னைப் பார்த்து அனைவரும் செய்வார்கள். ஆக, ஒருவர் மற்றவருக்கு

மரியாதை கொடுக்க வேண்டும். மனிதர்கள் சொல்கின்றனர், இவர்கள் கணவன்-மனைவியை சகோதர-சகோதரி ஆக்குகின்றனர் என்று. ஆக, யார் புத்திவான் குழந்தைகளாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் உடனே சொல்வார்கள், பரமாத்மாவின் குழந்தைகளோ அனைவரும் தான் என்றால் சகோதர-சகோதரிகள் ஆகின்றனர் இல்லையா? தந்தைக்குக் குழந்தைகளாக ஆவார்கள் என்றால் ஆஸ்தி பெற முடியும். சிவபாபாவிடமிருந்து பிரம்மா மூலமாக ஆஸ்தி கிடைக்க வேண்டும். ஆகவே பிரம்மாகுமார் குமாரி ஆகவேண்டும். பிறகு ஒரு போதும் விகாரத்தில் போக முடியாது. இல்லையென்றால் குற்றம் செய்ததாக (கிரிமினல் அசால்ட்) ஆகிவிடும். பாபா எவ்வளவு அழகாகப் புரிய வைக்கிறார்! பவித்திரமாக இருப்பதற்கான யுக்திகளும் சொல்கிறார். மனைவியும் சொல்கிறார், பாபா என்று. கணவனும் சொல்கிறார், பாபா என்று. அப்போது கணவன் மனைவி என்ற உணர்வு விட்டுப் போகும். இவரும் சொல்கிறார், ஆதம் மற்றும் பீபி மூலமாக ஸ்தாபனை ஆயிற்று என்றால் அனைவரும் அவர்களின் குழந்தைகள் ஆகின்றனர். சகோதர சகோதரிகள் ஆகின்றனர். குமார் குமாரிகளுக்கு இவ்வளவு முயற்சி கிடையாது. யாரெல்லாம் ஏணியில் ஏறிவிட்டார்களோ அவர்கள் இறங்கியாக வேண்டும். ஆக, இறங்குவதில் முயற்சி உள்ளது. இருவரும் தனித்தனியாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. கம்பேனியனாக (துணையாக) மட்டும் இருங்கள். சத்யுகத்தில் அபவித்திரமானவர் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். மேலும் அங்கே குழந்தைக்காகவும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதில்லை. இங்கே குழந்தையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்கள். அங்கே சமயத்தின் அனுசாரம் தானாகவே சாட்சாத்தாரம் ஆகும். மனிதர்களோ, இது எப்படி முடியும் எனச் சொல்கிறார்கள். இங்கே சம்பூர்ண விகாரியாக இருப்பவர்கள் அங்கே நிர்விகாரியாக இருப்பார்கள் என்பதை எப்படிப் புரிந்து கொள்வார்கள்? அங்கே தேக அபிமானம் இருப்பதில்லை. இங்கே தேக அபிமானம் உள்ளது. தேகத்தை விட்டதும் மனிதர்கள் எவ்வளவு அழகின்றனர்! அங்கே அழகை இருப்பதே இல்லை. அங்கே சமயத்தில் சாட்சாத்தாரம் ஆகின்றது-சரீரத்தை விட்டு இப்போது போய் இளவரசனாக ஆக வேண்டும். இங்கேயும் நீங்கள் சாட்சாத்தாரம் பார்க்கிறீர்கள், நீங்கள் வருங்காலத்தில் போய் மகாராஜா மகாராணி ஆவீர்கள் என்று. கிருஷ்ணரைப் போல் ஒரு பாலகனை மடியில் பார்க்கிறீர்கள். சாட்சாத்தாரத்தில் இது தெரிவதில்லை, சூரியவம்சி மகாராஜா மகாராணி ஆவோமா, அல்லது சந்திரவம்சி ஆவோமா என்று. ஏனென்றால் இது முற்றிலும் புதிய விஷயம். அதனால் சொல்லப்படுகின்றது-முதலில் தந்தையை அறிந்து கொள்ளுங்கள், தந்தை சொல்கிறார், பாருங்கள், நான் எவ்வளவு அன்பாக இருக்கிறேன்!

பாபா சொல்கிறார், அனைத்து சம்மந்தங்களிலும் இனிமையாக நான் இருக்கிறேன். நான் சொல்கிறேன், என்னை நினைவு செய்யுங்கள். சொல்கிறார்கள், த்வமேவ மாதாஸ்ச்ச பிதா..... (நீங்கள் தான் தாயும் தந்தையும்.....). ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நிச்சயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆனால் ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தில் சந்தேகம் வந்து விடுகின்றது. பிறகு இராஜ்ய பதவி பெற முடியாது. அதனால் பாபா சொல்கிறார், மன்மனாபவ. பாபாவை நினைவு செய்வீர்களானால் நீங்கள் நாயகி ஆகிறீர்கள். இது ஆன்மீக நாயகி நாயகன். இதைப் பக்கா ஆக்க வேண்டும்-நாம் ஆத்மா பரமாத்மாவின் நாயகிகள். கிருஷ்ணர் அனைவரின் நாயகன் ஆக முடியாது. கிருஷ்ணரை அனைவரும் நினைவு செய்வதில்லை. இந்தத் தந்தை சொல்கிறார், மன்மனாபவ. இப்போது என்னிடம் வரவேண்டும். நாடகம் முடிவடைகின்றது, வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும். அப்போது வீடு நிச்சயமாக நினைவு வரும். ஒவ்வொரு விஷயத்தைப் பற்றிய ஞானமும் முரளியில் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. குழந்தைகள் முரளியைக் குறித்து வைப்பதில்லை. பிறகு அதே விஷயங்களை பாபாவிடம் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றனர். முக்கிய விஷயம் நாயகி நாயகனுடையது. பக்தர்கள் அனைவரும் நாயகிகள். ஏனெனில் பரமாத்மாவை நினைவு செய்கின்றனர். சொல்கின்றனர், எனக்கோ ஒருவரைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. குழந்தைகள் நீங்கள் இச்சமயம் அனைத்துப் புதுப்புது விஷயங்களைக் கேட்கிறீர்கள். ஆனால் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே மாயா அடி கொடுத்து விடுகிறது. இராவணன் சாதாரணமானவனல்ல. பாபா சர்வசக்திவான் என்றால் மாயாவும் சர்வசக்திவான். அரைக்கல்பம் மாயாவின் இராஜ்யம் நடைபெறுகின்றது. இப்போது பாபா சொல்கிறார், 5 விகாரங்களின் தானம் கொடுத்து விட்டால் கிரகணம் விட்டுப் போகும். பிறகும் கூட முற்றிலுமாக விடுவதில்லை. சிலர் பாபாவிடம் தானம் கொடுத்து விட்டுப் பிறகு திரும்பவும் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இங்கு பைசா சம்மந்தப்பட்ட விஷயம் இல்லை. சாது சந்தியாசிகள் பைசாவிற்காக சொல்கிறார்கள்-தானம் கொடுத்து விட்டு திரும்ப பெறக்கூடாது என்று ஏனென்றால் இதில் அவர்களுக்கு வருமானம் உள்ளது. அநேக மனிதர்கள் சந்தியாசிகளிடம் சென்று குழந்தை வேண்டும் எனக் கேட்கின்றனர். என் ஆசீர்வாதத்தால் நடந்து விடும் என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். குழந்தை கிடைத்து விட்டால் நான் கொடுத்தேன் என்பார்கள்.

இறந்து போனால் விதி என்பார்கள். ஒருவருக்கு ஏதாவது விரும்பியது நடந்து விட்டால் அநேகருக்கு நம்பிக்கை வந்து விடும். இதுபோல் அவர்களின் புத்தி உள்ளது. ஒருபுறம் தங்களின் மகிமை செய்கின்றனர். இன்னொரு பக்கம் விதி என்கின்றனர். நீங்கள் இச்சமயம் மறைமுகமான போர் வீரர்கள். அந்த மறைமுகமான போரில் இறந்த போர்வீரர்களுக்கு நினைவுச் சின்னங்களை உருவாக்குகின்றனர். பெரிய-பெரியவர்களெல்லாம் செல்கின்றனர். போர்வீரர்கள் (சின்னங்கள்) மீது மலர்களைப் போடுங்கள் என்கின்றனர். அட, அவர்களைப் பற்றித் தெரியாது எனும்போது அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னம் எப்படி உருவாகும்? இப்போது நீங்கள் அறியப்படாதவர்களாக (மறைமுகமாக) இருக்கிறீர்கள். பிறகு மிக நன்கு அறியப் பட்டவர்களாக ஆகிவிடுவீர்கள். உங்களுக்குக் கோவில் கட்டுகிறார்கள். இப்போது நீங்கள் மறைமுகமாகவே இராமராஜ்யத்தை ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளே, தேடிக்கண்டெடுக்கப்பட்டவர்களாக ஆகியிருக்கிறீர்கள் இல்லையா? 5000 ஆண்டுகளுக்குப் பின் சந்தித்திருக்கிறீர்கள். யாருக்காவது காணாமல் போன குழந்தை கிடைத்து விட்டால் தாய்-தந்தையருக்கு எவ்வளவு குஷி இருக்கும்! குழந்தையும் கூட பாபா பாபா எனச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பான். ஆக, இப்போது வினாசம் ஆகிறது, நீங்கள் மறைந்து விடுகிறீர்கள். அதாவது பாபாவிடமிருந்து பிரிந்துபோய் விடுகிறீர்கள். மீண்டும் கலப்பத்திற்குப் பிறகு பாபாவுடன் சந்திக்கிறீர்கள் என்றால் தாய்-தந்தையின் அன்பு எவ்வளவு இருக்கிறது! அரைக்கல்பம் நீங்கள் சுகத்தை அனுபவிக்கிறீர்கள். பிறகு கொஞ்சம்-கொஞ்சமாக துக்கத்தில் வருகிறீர்கள். சந்தியாசிகள் சொல்கின்றனர் இல்லையா, சுகம் காக்கையின் எச்சத்துக்கு சமமானது என்று? அதுவும் விகாரத்திற்காகச் சொல்கின்றனர். குருநானக்கும் சொல்லியிருக்கிறார்-மிகமிக அழுக்கான துணியைத் துவைத்தார் என்று. அப்போது யார் துவைப்பார்? அது ஒரே ஒரு பரமாத்மா தான். அவரையே ஓர் ஓம்கார் எனச் சொல்கின்றனர். சீக்கியர்கள் இதைப் பாடிக்கொண்டே இருக்கின்றனர். இந்த ஞானத்தில் குழந்தைகள் உங்கள் புத்தி மிகக் கூர்மையானதாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஆத்மாவை எழுப்ப வேண்டியுள்ளது. ஆக, ஆத்மாவும் புத்திக் கூர்மையுள்ளதாக ஆகிவிடுகிறது. சிலரோ மிக நல்ல கூர்மையான புத்தியுள்ளவர்களாக ஆகி விடுகின்றனர். மாதாக்கள், கன்யாக்கள் மிக நன்றாகத் துணிந்து நிற்கின்றனர். இல்லையென்றால் மாதாக்கள் அமர்ந்து கணவருக்குப் புரிய வைப்பதற்கு மிகுந்த தைரியமும் பயமின்மையும் வேண்டும். மற்ற அனைவருமே நரகவாசிகள். துர்கதியில் உள்ளனர். அவர்களோ பக்தியில் நன்றாக நாட்டியமாடிக் கொண்டு தாளம் போட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றனர். சத்தகியோ கிடைப்பதில்லை. குழந்தைகள் நீங்கள் சத்தகியில் செல்வதற்காக முற்றிலும் அமைதியாக இருக்கிறீர்கள். நாரதர் சொன்னார், நான் இலட்சுமியை மணந்து கொள்வேன் என்று. உண்மையில் இலட்சுமியை மணப்பதற்காக நீங்கள் புருஷார்த்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். பக்தர்களோ மணக்க முடியாது. இலட்சுமி-நாராயணருக்கு எப்படி இராஜ்யம் கிடைத்தது, எப்போது கிடைத்தது, அவர்கள் இப்போது எங்கே சென்று விட்டார்கள்-இதெல்லாம் நீங்கள் மட்டுமே அறிவீர்கள். அதனால் நீங்கள் கோவில்களுக்குப் போய்த் தலை வணங்குவதில்லை. நாம் இலட்சுமி-நாராயணன் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம் எனப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தலை வணங்குவது நின்று போய் விட்டது. அவர்கள் சொல்கின்றனர், இவர்கள் தலைவணங்குவதில்லை, அதனால் நாஸ்திகர்கள் என்று. உண்மையில் நீங்கள் தான் ஆஸ்திகர்கள்-நம்பர்வார் புருஷார்த்த அனுசாரம். அவர்களே, பரமாத்மாவைப் பற்றி அறியாததால் நாஸ்திகர்கள். இப்போது நீங்கள் (பரமாத்மாவின்) ஆதரவுள்ளவர்களாக ஆகியிருக்கிறீர்கள். பிறகும் கூட மாயா அடி கொடுத்து விடுகிறது என்றால் அனாதை களாக, ஆதரவற்றவர்களாக ஆகிவிடுகிறீர்கள். முதியவர்களாக இருந்தாலும் கூட அவர்களையும் மாயா இளைஞர்களாக ஆக்கி விடுகின்றது. மாயாவின் புயல்கள் வருகின்றன. நீங்கள் ஒருவர் மற்றவரின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு சகயோகி ஆகி இந்தப் புது யாத்திரையில் பாபாவின் ஸ்ரீமத் படி நடந்து சென்று கொண்டே இருக்க வேண்டும். எல்லாமே புத்தியின் ஆதாரத்தில் தான் உள்ளது. ஆடாத, அசையாதவராக, அங்கதனைப் போல் ஆக வேண்டும். கடைசியில் அந்த நிலை வந்து விடும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாபாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

- 1) ஒருவர் மற்றவரின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு சகயோகி ஆகி, பாபாவின் ஸ்ரீமத் படி நடந்து சென்று கொண்டே இருக்க வேண்டும். சர்வ சம்மந்தங்களிலும் இனிமையாக இருக்கும் பாபாவை மிகுந்த அன்போடு நினைவு செய்ய வேண்டும்.
- 2) எப்படி பாபா ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் மதிப்பளிக்கிறாரோ அதுபோல் பாபாவைப் பின்பற்ற வேண்டும். தன்னைவிடப் பெரியவர்களுக்கு அவசியம் மதிப்பளிக்க வேண்டும்.

வரதானம் : தனது அன்பின் குளிர்ந்த சொருபத்தின் மூலம் பயங்கர எரிமலை ரூபத்தையும் கூட மாற்றக்கூடிய அன்பு மூர்த்தி ஆகுக !

அன்புக்குப் பிரதிபலனாக வரங்களை வழங்கும் வள்ளல் பாபா குழந்தைகளுக்கு சதா ஒவ்வொரு நேரமும் ஒவ்வொரு ஆத்மாவிடமும் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் அன்பு மூர்த்தி ஆகுக. என்ற இந்த வரதானம் அளிக்கிறார். ஒருபோதும் தனது அன்பான மூர்த்தி, அன்பின் குணம், அன்பின் நடவடிக்கைகள், அன்பின் தொடர்பு-சம்மந்தத்தை விடுவதோ மறப்பதோ கூடாது. யாராவது மனிதர்கள், அல்லது இயற்கை அல்லது மாயா எத்தகைய பயங்கர ரூபம், எரிமலை ரூபத்தை தாரணை செய்து முன்னால் வந்தாலும் அதை சதா அன்பின் குளிர்ச்சி மூலம் மாற்றிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அன்பான பார்வை, உணர்வு மற்றும் கர்மத்தின் மூலம் அன்பின் சிருஷ்டியை (படைப்பை) உருவாக்க வேண்டும்.

**கலோகன் : கஷ்டங்களைக் கடந்து செல்வதன் மூலம் சக்தி வருகின்றது.
அதனால் அவைகளிடம் பயப்படாதீர்கள்.**